

RAKENNUSTEN ENERGIANKULUTUKSEN VÄHENTÄMINEN

Eurooppalaisten on käytettävä vähemmän energiaa. Kulutus kasvaa jatkuvasti, samoin riippuvuutemme muualta tuodusta öljystä ja kaasusta. Kioton pöytäkirjassa olemme kuitenkin sitoutuneet vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä 8 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuosiin 2008–2012 mennessä, joten öljyä, kaasua ja hiiltä olisi käytettävä vähemmän.

Euroopan komissio hyväksyi vuonna 2000 vihreän kirjan, jossa esitetään strategia näiden kahden ongelman ratkaisemiseksi. Päästöjä ja energian tuontia voidaan vähentää lisäämällä kotimaisten uusiutuvien energialähteiden käyttöä, mutta myös kaikkien kuluttajien on pyrittävä parhaansa mukaan säästämään energiaa.

Liikenne ja teollisuus ovat merkittäviä energiankäyttäjiä. Rakennusten osuus Euroopan energiankulutuksesta on kuitenkin noin 40 prosenttia. Tarvitsemamme valaistus, lämmitys ja jäähdytys sekä lämmin vesi kodeissa, työpaikoilla ja vapaa-ajan viettopaikoissa kuluttaa enemmän energiaa kuin liikenne tai teollisuus.

- **Kaksi kolmasosaa** Euroopan rakennuksissa käytetystä energiasta kuluu kotitalouksissa, ja niiden kulutus kasvaa koko ajan, sillä elintason nousu johtaa ilmastointi- ja lämmitysjärjestelmien käytön lisääntymiseen.
- **10 miljoonaa lämmityskattilaa eurooppalaisissa kodeissa** on yli 20 vuotta vanhoja – niiden vaihto uusiin säästäisi 5 prosenttia lämmitykseen käytettävää energiaa.
- **Valaistukseen kuluisi 30–50 prosenttia vähemmän energiaa**, jos toimistoissa sekä liike- ja virkistystiloissa käytettäisiin tehokkaimpia järjestelmiä ja tekniikoita.
- **Ilmastointiin kuluvan energian määrän** ennakoidaan kaksinkertaistuvan vuoteen 2020 mennessä – tämä lisäys jäisi puoleen, jos laitteiden tasoa parannettaisiin.

JATKOTOIMET

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä uuden direktiivin vaatimukset kansalliseen lainsäädäntönsä tammikuuhun 2006 mennessä. Tähän valmistautuessaan jäsenvaltioiden virkamiehet ja asiantuntijat tapaavat säännöllisesti toisiaan vaihtaakseen tietoja ja edistääkseen yhteistyötä rakennusten energiatehokkuutta koskevien yhdenmukaisten mittausten ja normien kehittämisessä. Lisätietoja on saatavissa osoitteesta http://europa.eu.int/comm/dgs/energy_transport/index_fi.html

Euroopan komissio avustaa eri sidosryhmiä niiden tiedottaessa näistä toimenpiteistä. Direktiivin täytäntönpänoä tuetaan erityisesti *Älykäs energiahuolto Euroopassa* -ohjelmalla (2003–2006). Katso http://europa.eu.int/comm/energy/intelligent/index_en.htm

Yhteydenotot:

Euroopan komissio

Energian ja liikenteen pääosasto

Yksikkö D.1 – Sääntelypolitiikka ja uusien energiamuotojen ja kysynnän ohjauksen edistäminen
B-1049 Bryssel

TREN-building-directive@cec.eu.int

Julkaisija: Euroopan komissio, Energian ja liikenteen pääosasto, B-1049 Bryssel
http://europa.eu.int/comm/dgs/energy_transport/index_fi.html

© Euroopan yhteisöt, 2003

Jäljentäminen sallittu, kunhan lähde mainitaan.

Teksti valmistunut 8.9.2003

Kuvan julkaisuluvan antaja: Zefa

KOHTI PAREMPIA RAKENNUKSIA

Uudet eurooppalaiset säännökset energiansäästöstä

RAKENNUSTEN ENERGIATEHOKKUUDEN PARANTAMINEN

Rakennusten energiatehokkuudesta annetulla uudella EU-direktiivillä⁽¹⁾, joka jäsenvaltioiden on sisällytettävä lainsäädäntönsä tammikuuhun 2006 mennessä, varmistetaan, että energiansäästöllä on tärkeä sija eri EU-maiden rakennusmääräyksissä. Rakennusten energiankulutusta voidaan näin vähentää kaikkialla Euroopassa ilman suuria lisäkuluja ja samalla lisätä tuntuvasti niiden käyttömukavuutta. Nämä toimenpiteet koskevat periaatteessa kaikkia energiankäyttäjiä ja ovat merkittävä tekijä EU:n strategiassa Kioton pöytäkirjan veloitteiden täyttämiseksi. Tämän lainsäädännön seurauksena

- koko EU:ssa käytetään samoja menetelmiä laskettaessa rakennuksen energiatehokkuutta paikalliset ilmasto-olot huomioon ottaen
- jäsenvaltiot määrittävät energiatehokkuuden vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan sekä uusiin rakennuksiin että suurten rakennusten laajoihin korjauksiin. Ne perustuvat usein nykyisiin tai suunniteltuihin eurooppalaisiin normeihin
- rakennusten sertifiointijärjestelmä helpottaa huomattavasti energiankulutuksen seurantaa omistajien, vuokralaisten ja käyttäjien kannalta, ja
- tietyn vähimmäiskoon ylittävät lämmityskattilat ja ilmastointijärjestelmät tarkastetaan säännöllisesti energiatehokkuuden ja kasvihuonekaasupäästöjen mittaamiseksi.

Tutkimusten mukaan energiankulutusta voitaisiin vähentää yli viidenneksellä vuoteen 2010 mennessä soveltamalla uusiin ja merkittävien korjausten kohteena oleviin rakennuksiin tiukempia normeja. Tämä auttaisi tuntuvasti Kioton tavoitteen saavuttamisessa, eikä vaatisi mitään muutoksia elintapoihimme. Tulokset riippuvat tietenkin siitä, kuinka hyvin direktiivi pannaan täytäntöön.

EUROOPAN
KOMISSIO

(1) Direktiivi 2002/91/EY, EYVL L 1, 4.1.2003.

ENERGIATEHOKKUUDEN MITTAAMINEN

Rakennusten energiatehokkuuden mittaamiseen kehitetään yhteiset menetelmät, jotka tarjoavat selkeää ja vertailukelpoista tietoa rakennusten todellisesta energiankulutuksesta ja varmistavat samojen vähimmäisvaatimusten soveltamisen koko Euroopassa. Huomioon otetaan kaikki energiankulutukseen vaikuttavat tekijät samalla, kun rakennukset luokitellaan niiden lajin, koon ja käytön mukaan (asunnot, toimistot, koulut jne.).

Rakennuksen energiatehokkuuden mittaus käsittää sellaiset osatekijät kuin lämmöneristys, lämmitys- ja ilmastointijärjestelmä, luonnollinen ilmanvaihto sekä auringon valon ja lämmön passiivinen hyödyntäminen.

Myönteisiä tekijöitä voivat olla aurinkolämpö- tai aurinkoenergiajärjestelmät, kaukolämpöjärjestelmät sekä lämmön ja sähkön yhteistuotantjärjestelmät.

Koska ilmasto-olosuhteet vaihtelevat suuresti eri puolilla Eurooppaa, paikalliset olosuhteet ja ympäristö otetaan aina huomioon energiatehokkuutta mitattaessa.

VAATIMUSTEN SOVELTAMINEN

EU:n jäsenvaltiot vahvistavat erilaisille uusien ja olemassa olevien rakennusten luokille energiatehokkuuden vähimmäisvaatimukset, joissa otetaan huomioon paikalliset ilmasto-olosuhteet ja joita tarkistetaan säännöllisesti.

Energiatehokkuusvaatimuksia sovelletaan kaikkiin uusiin rakennuksiin tammikuusta 2006 alkaen. Lisäksi kaikista suurista rakennuksista (yli 1 000 m²) on ennen rakennustöiden aloittamista tehtävä kattava arviointi, jossa selvitetään mahdollisuudet käyttää vaihtoehtoisia lämmitys- ja energiahuoltojärjestelmiä.

Myös olemassa olevien yli 1 000 m²:n rakennusten energiatehokkuutta parannetaan laajamittaisten kunnostus- tai korjaustöiden yhteydessä. Energiatehokkuutta olisi niiden osalta parannettava kansallisten tehokkuusvaatimusten edellyttämällä tavalla siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista.

Tietyt rakennukset, kuten historialliset muistomerkit, jumalanpalveluspaikat, väliaikaiset rakennukset, maatalousrakennukset ja kesähuvilat, voidaan vapauttaa näiden vaatimusten soveltamisesta.

ENERGIATEHOKKUUSTODISTUS

Jotta mahdolliset tulevat omistajat tai vuokralaiset saisivat enemmän tietoa rakennuksen tai asunnon todennäköisistä käyttökustannuksista, myyjien tai vuokranantajien on annettava heidän käyttöönsä tuore energiatehokkuustodistus.

Kun ostajat ja tulevat vuokralaiset ovat paremmin selvillä tilanteesta, myös rakentajat ja vuokranantajat ovat kiinnostuneempia käyttämään rakennuksissaan energiaa säästäviä tekniikoita ja ratkaisuja käyttökustannusten alentamiseksi.

Jotta energiatehokkuustodistusten vertailu olisi mahdollista, kansalliset viranomaiset esittävät niissä vertailuarvoja. Todistuksissa on myös oltava suosituksia energiatehokkuuden parantamiseksi.

Suurissa rakennuksissa (yli 1 000 m²), joissa kansalaiset käyvät säännöllisesti, energiatehokkuustodistukset on asetettava näkyville, jotta ihmisille muodostuisi selvempi käsitys energiatehokkuuskysymyksistä paikkakunnallaan. Myös suositeltu ja vallitseva sisälämpötila voidaan asettaa näkyville.

SÄÄNNÖLLINEN TARKASTUS

Jäsenvaltiot ottavat käyttöön järjestelmän, jossa lämmityskattilat ja ilmastointilaitteet tarkastetaan säännöllisesti suurissa kotitalouksissa, usean asunnon taloissa sekä liike- ja julkisissa rakennuksissa, sillä väärin säädetyt laitteet voivat johtaa liialliseen energiankulutukseen ja hiilidioksidipäästöihin.

Säännöllisesti on tarkastettava teholtaan yli 20 kW:n lämmityskattilat, jotka toimivat uusiutumattomalla nestemäisellä tai kiinteällä polttoaineella. Vastaavat yli 100 kW:n lämmityskattilat on tarkastettava vähintään joka toinen vuosi, kaasulla toimivat kattilat taas enintään neljän vuoden välein.

Teholtaan yli 20 kW:n lämmityslaitteistot, jotka ovat yli 15 vuotta vanhoja, tarkastetaan kerran kokonaisuudessaan. Tämän arvioinnin perusteella käyttäjä voi päättää laitteiston mahdollisesta vaihtamisesta ja/tai siihen tehtävistä muutoksista.

Myös kaikki teholtaan yli 12 kW:n ilmastointijärjestelmät on tarkastettava säännöllisesti.